

Ordfører jo halvveis været enig med mig; han synes ikke at ville beklage, om dette Litr. d. gik ud. Grunden til, at jeg har foreslaaet, at det skulde udgaae, er den, at naar man ikke vil gaae ind paa, at ogsaa Stiftelser og andre juridiske Personer skulle medtages, vilde det, man her vilde opnaae, være saa ubetydeligt, at det aldrig er værd at tage det med og derved føre et Princip ind i Loven, som man dog ikke vil give anden Virkning end den rene Ubetydelighed, som her er stillet op. — Jeg troer, at jeg nu har gennemgaaet de Forslag, jeg har stillet til det foreliggende Uffnit, og jeg skal derfor ikke opholde Thinget længere.

Indenrigsministeren: Det ærede Medlem, som nu satte sig, udtalte sin Forundring over, at jeg her saa bestemt modsatte mig en ny Skattnorm for Kjøbstæderne i Mod-sætning til, hvad jeg havde udtalt i Udvalget, og han bebrejdede mig, at jeg ikke allerede i Conferencen med dette var fremkommen med en saadan Udtalelse, da det vilde have sparet megen Tid. Hvad dette sidste angaaer, vil jeg dog berolige mig ved, at forsaavidt der fremkommer en almindelig ny Beskatningslov, vil Arbejdet ikke være spildt, men det forekommer mig rigtignok, at det ærede Udvalg omtrent med det samme Arbejde, som det nu har anvendt paa at affatte sine Forslag, kunde have indbragt dem i Form af en ny Lov istedetfor som Ændringsforslag til mit Lovudkast. Det ærede Medlem vil vistnok erindre, at jeg i Mødet med Udvalget modsatte mig de dengang af samme foreslaaede Bestemmelser; jeg udtalte, at, om der end kunde være Grund til under Beskatningen i Communerne at indbringe saadanne Eiendomme og Næringsdrifter, som lagde Beslag paa Communerne's Kræfter, eller som kastede særlige Byrder over paa dem, kunde jeg ikke erkjende, at der var den allerfjerneste Grund til, at en Indtægt, hidrørende fra Eiendomme i Kommunen, som f. Ex. Tiende, Arveskifteafgift osv., hvilke ikke foranledige den det allermindste Besvær eller Uleilighed, hvilke ikke kaste nogen som helst Byrde over paa den, skulde beskattes til den. Den Parallel, man drager mellem disse Bestemmelser og dem, som have gjældt efter de provisoriske Krigsskatlove,

passer i mine Tanker aldeles ikke, thi man kan ikke sammenligne Statskatter med communale Skatter; hvad der er billigt i det ene Tilfælde, bliver det ikke i det andet. De ærede Medlemmer af Udvalget vilde vistnok erindre, at jeg meget indstændigt anmodede Udvalget om at blive staaende omtrent ved det, som nu findes i mit Underændringsforslag, og De vilde vistnok ligeledes erindre, at jeg meget indstændigt anmodede Udvalget om i ethvert Tilfælde dog at fremkomme med overeensstemmende Forslag til begge de communale Love, for derefter at supplere disse Bestemmelser ved en særlig Lov for den eller de Communer, som disse Love ikke berøre. Jeg tør imidlertid med Ordstighed sige, at ikke en eneste af de Indvendinger, som jeg har gjort mod Udvalgets foreløbige Forslag, er bleven tagen til Følge af dette, men efter den Erfaring, jeg hidtil har gjort, er jeg vel berettiget til at slutte, at naar det ærede Udvalg ikke i mindste Maade har villet føie sig efter Ministerens Anskuelse, vil det ærede Thing det heller ikke, og jeg troer derfor at have gjort en god Gjerning, for dog muligvis endnu at redde Noget af denne Lov ved bestemt, og — jeg erkjender det — bestemte end i Conferencen med Udvalget, at modsatte mig, at disse heelt nye Stattepaaligningsnormer og Regler optages i Loven. — Det ærede Medlem beklagede den Tidsspilde eller den Tidsanvendelse, der havde fundet Sted i Udvalget, men jeg troer, det vilde have været meget lidet glædeligt, om en lignende eller en usforholdsmæssig større Tidsspilde end hderligere skulde finde Sted i begge Thing ved Behandlingen af disse Spørgsmaal. Jeg er fuldstændig vis paa, at jeg har udtalt for det ærede Udvalg, at jeg, naar man vilde forandre de nuværende Regler for den communale Beskatning, ansaae det for at være den rette Vej, at man gjorde det gennem et selvstændigt Lovforslag, som samtidigt forandrede Beskatningsreglerne for alle Landets Communer. Denne principale Henstilling til Udvalget har det imidlertid afviist, og ikke blot den, men samtlige Ændringer, som jeg har foreslaaet Udvalget, og som vilde have kunnet gjøre dets Forslag mere antagelige for mig. Spørgt er det indlysende, at jeg ikke har modsat mig Alt, og at